

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen

Arg. VI.

Seattle, Wash., och Bellingham, Wash., den 15 Januari, 1905.

No. 1.

NYÅRSTANKAR.

(Insändt speciellt för Columbia.)

Herre, hvad skall jag väl möta,
detta nya nådens år?
Skall min lefnadsdag bli mufen,
skall min väg bli brant och svår?
Jag ej vet, men du, O, Jesus
vet hvad mig af nöden är,
och du leder mig på färden
under ökenresan här.

Jag ej vet om sorg och smärta
skola nedertrycka mig?

Eller om på Tabors höjder
jag skall vandra glädjens stig?
Jag ej vet, men du, O, Jesus
sänder både sorg och fröjd.
Må jag, hvad du än mig sänder,
vara med min lott förnöjd.

Jag ej vet om jag skall hitta
rätta vägen detta år,
jag ej vet, om jag skall falla,
intet, intet jag förmår!
Jag ej vet, men du, O, Jesus
Vägen är och Sanningen,
och ditt barn skall du ej släppa
för'n det hunnit himmelen.

O, så tystna, tviflets frågor,
bort i "hvarför," "om" och "men,"
Jesus Kristus är densamme,
är densamme Herden än!
På hans löften få vi lita,
ack, den säkra grunden står,
Jesus skall dig hjälpa, leda,
styrka, trösta detta år.

Har du Jesus? Har jag Jesus?
Det är hjärtefrågan det.
Har du funnit uti blodet
hälsa, lif och salighet?
Är han din, då kan du möta
sorg och glädje, ro och strid,
ty med Jesus har du lifvet,
hopp och hvila, evig frid!

Gustaf E—n.

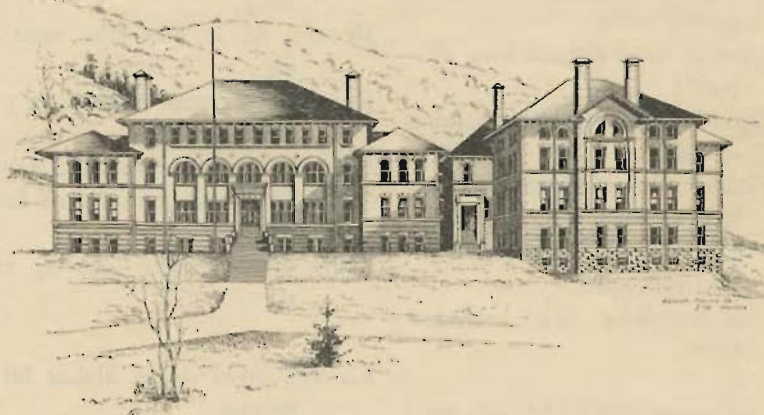
EN NYÅRSFRÅGA.

"Hvilken är den man, som älskar
lifvet och önskar att se dig
godt på goda dagar?"

Detta är en nyårsfråga. Psalmisten svarar därpå följande: Afhåll din tunga från det som är ondt och dina läppar från att tala svek. Ps. 34:14. Aposteln Petrus hänvisar till samma ställe (1 Pet. 3:10) och Jakob lägger ganska stor vikt vid tungans rätta eller orätta bruk.

Tungan är det enda "eggjärn,"

posteln Petrus har en annan regel af icke mindre betydelse: "Den, som älskar lifvet och önskar sig dagar för det godt är, han stille sin tunga från det onda och sina läppar, att de intet bedrägeri tala." Läkare pläga kunna sluta sig till kroppens hälsa genom att undersöka tungan, och på samma sätt gör aposteln Jakob, då det är fråga om det andeliga tillståndet. När han skall gifva sitt omdöme om själens hälsa, så ser han på tungan. "Om någon icke felar i ord, han är en fullkommen man," säger han. D. v. s. en sådan män-

State Normal School, Bellingham, Wash.

som genom ständigt bruk blir allt skarpare och skarpare. Hon är ofta såsom en gadd, full af dödligt gift. Hon är ett vapen både för anfali och försvar, hon är på samma gång både sköld och spjut.

Tungan hos en illvillig människa är såsom ett maskeradt batteri: ofta får man derifrån erfara elden, äfven då man ej kan se någon rök.

I bibeln förekommer mycket ofta varningar för tungans orätta bruk. Våra läkare säga, at det hufvudsakligaste villkoret för hälsa och långt lif är att hålla hufvudet kallt och fötterna varma. A-

niskas andliga hälsa är riktigt god. Men däremot heter det, att om någon vill vara andlig, men icke håller styr på sin tunga, så är han sjuk till sin själ. Läs Jakobs tredje kapitel och se hvad du tror om din andliga hälsa. Kanske du behöfver läkare.

Den onda tungan drifvit ut rätt mången från hans egen knut. Och onda tungor vållat mångens nöd,

beckynner, ruelse och död. Ond tunga slitit kärleks band och väpnat mången mordisk hand. Ond' tungor förde ock för visst på korsets stam vår Herre Krist.

FÖRTALET.

Poem af Konung Oscar II.

Att kärnan kasta bort och gömma
skalet
Benämnas dårskap, såsom hvar
man vet;
Men lyssna till och sprida ut för-
talet
På nästans rygg, det är en fallen-
het,
Som hör till tonen i vår tid;
Det räknas som en vapenbragd i
strid.

Hvad är förtal? Att det beteckna
riktigt
Är ej så lätt. Det byter ofta skinn,
Fördöljer sina drag i mask försig-
tigt
Och kryper helst i djup förkläd-
nad in
Men knappt för någon lifvets väg
var lång,
Förr'n han det mött blott allt för
mången gång.

Det smugit oförmärkt till van-
drans sida,
Bespejande hans minsta steg allt-
jemt;
Det hycklat ömhet, likt en falsk
Armida.
Söft honom in med smicker och
med skämt,
Men snart, när drömmens gyckel-
bild försvann,
Han sig besviken och beljugen
fann.

Vill du exempel? Vål, gå ut i
verlden
Och se dig här bland jordens barn
omkring
Som tjena lyckans gud och dyrka
flården,
Men hålla heligt eljes ingenting.
Grip se'n på måfå hvad dig när-
mast är,
Strax får du hela handen full, jag
svär.

Tänk dig en man, som djupt be-
grundat gången
Och krökarna på lifvets elf.
Som tydt i enslighetens stillhet
mången
Af tidens dunkla gåtor för sig
sjelf;
Hau skyddas, tror du, mot förtal,
ej samit?

Du känner verlden ej, det ser jag
grannt.

Och denne vise vågar öppet säga:
Af jordiskt finns ej det som evigt
var,

Allt har sin tid, sitt slut ock allt
skall ega,

Svag är den mur, hvars grundval
remnat har,

Förtalet ropar strax: Den man-
nen är

En samhällsvärdlig revolutionär!
Men om en varning hvilas på hans
tunga:

Tag icke allt för godt, som dagen
födt.

Fast mängden höres tanklöst det
besjunga:

Helst lurar falsket under rosen-
rödt.

Mer bjert än mogen frukt är ofta
kart. —

— Han är reaktionär, det är ju
klart!

Och syntes han uti de höges bo-
ning,

Bevars, då är han icke man för
sig,

Emot hans namn och rygte utan
skoning

Förtalens legodrängar föra krig.
Hvad batar väl han än så ärligt
ment?

Hans samvete, det kan ej vara
rent!

En ann' med folket älskar lefva;
genast

Han fikar efter popularitet.
Visst ej af öfvertygelse allenast,
Nej, blott af lumpen äregirighet.
Allt högre uppåt stulen lyckas
höjd

På andras axlar lyftas är hans
fröjd!

Den flitigt mögas med sin Gud i
bönen

Och lyssnar troget till hans helga
ord,

Den från en högre verld sig vän-
tar lönen

För hvad han lidit på en vrång-
vis jord,

Beskylls af en kör med högljudt
skri

För andligt högmöd och för fröm-
leri.

Men dristar någon, trots all ve-
dermöda

På detta jemmerklotet trifvas väl,
Då är han verldsträl och de lustar
spöda

I sina garn ha snärjt hans arma
själ.

Så dömes en och hvar, hvad helst
han gör.

På hans försvar knappt någon
menska hör.

Men dristar någon, trots all ve-
dermöda

På detta jemmerklotet trifvas väl,
Då är han verldsträl och de lustar
spöda

I sina garn ha snärjt hans arma
själ.

Så dömes en och hvar, hvad helst
han gör.

På hans försvar knappt någon
menska hör.

Förtal, hur fegt! Du gör dig städ-
se viktigt,

Men döljer giftbestruken gadd
ändå.

Du gifver en och annan vink för-
sigtigt

Och läspar fram en hycklad kla-
gan så

Med hatet doldt inunder ömkans
flor:

“Det säges att—men jag visst ej
det tror.”

Ja, mången väfnad kan förtalet
spinna.

Af lögnens trådar listigt foga hop,
Doek nedrigast, när möt en värn-
lös qvinna

Det djerfves hetsa hatets lömska
rop.

Hvad hjeltebragd att dikta ni-
dingssång

Då man ej fruktar få ett svar en
gång!

Gå, skryt af dina segrar! Ej de
släcka

Den bittra ångerns lågor i ditt
bröst;

En dag skall gry, då deras minnen
väcka

Din själ nr dvalan opp med tor-
döns röst,

Då, om ej förr, ditt brott skall o-
höljdt stå,

Då, fast för sent, skall du mitt ord
förstå.

Bort med en falsk och dubbeltun-
gad lära,

Som söker eget pris vid andras
fall!

Det ges ett bättre värf, en högre
ära:

Att verka i försonlighetens kall.
Gläds, om af ångern ledd din hand
förmått

Med roten rycka upp hvad ondt
den sått.

Men om dig sjelf förtälets prester
 korat
 Till offer, ack, så vredgas ej der-
 för!
 Hur djupt än deras dolkstyng haf-
 va sårat,
 Rent samvet' helar, om dess röst
 du hör.
 Dess maning troget följ, och du
 skall se,
 Att du ett bättre val har gjort än
 de.

I dricken vin utur skålar och
 smörjen eder med balsam och be-
 kymren eder icke om Josefs skada.
 Amos 6:6.

Från den ena dagen till den an-
 dra jaga världens barn efter njut-
 ningar och lustbarheter. De högre
 stånden gifva de lägre dåliga ex-
 empel genom sin veklighet och få-
 fänga. "Ingen är så ömklig som
 en vekligh och på nöjen begifven
 människa, och om hon är i ett
 upphöjdt stånd, skall det ännu
 mer bidraga til hennes vanära"
 säger Fenelon. Man ser, hur det-
 ta gift angriper alla stånd och för-
 slappar dem både till kropp och
 själ. Cyprianus klagade redan på
 sin tid öfver kvinnornas prälände
 klädedräkter och kallade dem för-
 giftade svärd. De första kristna
 sågo i de sminkade skönheterne
 och all deras lyx blott röfvere och
 mördare. Världens tjugande skå-
 despel kallade de helt enkelt "sa-
 tans ståt." De besökte aldrig nå-
 gra teatrar eller dansnöjen. Fer-
 tullianus berättar om en kvinna,
 som vid besök på teatern blef be-
 satt af en önd ande, och då man
 hotade honom för det, att han vå-
 gade angripa en troende, svarade
 han: "Jag har endast vågat, hvad
 rätt är, ty jag fann henne på min
 grund och mark."

Många af dem, som äro kända
 under namn af "puritaner" eller
 "pictister," hafva varit ett hälso-
 samt salt att förhindra allmän för-
 ruttelse inom samhället. För
 dem, som med rätta bära sådant
 namn, finnas inga andra företrä-
 den än Guds ynnest; förvissad
 om denna, förakta de världens ära
 och utmärkelser. Ju mera fjär-
 ran de själfva äro från världens
 fåfänga, desto strängare kunna de
 bestraffa den. Vi hafva också
 mycket att i detta fall lära af de

gamle mystikernas försakelser och
 af deras åt Gud hänvända böne-
 och kärlekslif. Vår tids kristna
 äro för mycket begifna på vär-
 ldens lustar och köttets bekväm-
 lighet, så att de icke kunna smaka
 mycket af bönenens inerlighet och
 fröjden i Gud. De äro få, som
 komma till ett rätt afdöende från
 sig själfva och ett innerligt ingä-
 ende i Gud. Därför bekymra de
 sig icke mycket om Josefs skada
 och det djupa förfallet inom kri-
 stenheten. Ack, att Herren måtte
 få taga ifrån oss den sömnaktighet
 och världskärlek, som förhindrar
 oss att rätt älska och tjäna ho-
 nom, och nådeligen bevara oss för
 det andliga sveket att vilja vara
 vänner både med honom och vär-
 lden och att på samma gang söka
 jordiska och himmelska skatter!

Ahlberg.

NYÅRSROP.

Lef för Jesus — intet annat
 Är dock värdt att kallas lif.
 At den vännen framför andra
 Hjertats första kärlek gif!

Lef för Jesus — världens äflan,
 Rykte, rikedom och glans
 Gifva aldrig åt din ande
 Ens en tinnes frid, som hans.

Lef för Jesus — samla själar
 Kring hans dyra korsbaneer!
 Skynda, innan natten kommer,
 Då du ej kan verka mer.

Tusen, tusen arma själar
 Sucka efter lif och frid:
 Säg dem något ord om Jesus,
 Medan du ännu har tid!

Säg dem blott hvad själf du funnit
 Vittna om hvad själf du sett,
 Om den kärlek utan like,
 Om den nåd han dig betett!

Lef för Jesus — gif åt honom
 Lifvets sköna vardag — men
 Gif ock mammaålderns styrka,
 Och den sena hösten än!

Gif dig helt, ty det begär han;
 Själ han gaf sig helt åt dig,
 När han, fattig och föraktad,
 Gick här nere korsets stig.

Gif dig helt och vet, att ingen
 Än förlorat däruppå!
 Lef för Jesus, tills du salig
 In uti hans ro får gå!

R. Newton.

Protokoll hållet öfver förhand-
 lingarna vid extra stämman hål-
 len i Ferndale, Wash., i herr Swan
 Nelsons hem, trettandedagen den
 6te Januari, 1905.

Efter att hafva sjungit psalmen
 204, 1-3 samt läst Guds ord i Es.
 60:1-6 och ledt i bön förklarade
 ordföranden pastor Gustaf Berg-
 man från Bellingham stämman
 öppnad.

Till sekreterare valdes Mr. J. A.
 Johnson.

Följande personer antecknade
 sig för medlemskap i församlin-
 gen: John A. Anderson, hustrun
 Hannah och barnen, Margareta
 Kristina och Esther Linea; Mrs.
 Kjerstina Anderson; Swan G.
 Wallin och hustru Hannah; Olof
 Anderson och hustru Anna samt
 barnen Clara Altea och Adolf
 William; August Falk och hu-
 strun Hedvig samt barnen Ellen
 Victoria, Arthur Leonard och
 Minnie Alma Lucil; Mr. Swan
 Nelson och hustrun Anna samt
 barnen Nils, Elmer, Theodor, Ar-
 thur Hjalmar och Verner Imma-
 nuel; A. E. Runsten och hustrun
 Helena samt barnen Hedvig Eu-
 genia, Selma Johanna, Olof Axel
 Emanuel, Frida Elisabeth, Karl
 Julius, Erik Adolf och Arma Ele-
 onora; Mrs. Ellen Johnson samt
 barnen Hannah, Sina och Roy;
 J. A. Johnson; Albert Johnson; P.
 E. Wallin och hustrun Kristina
 samt dottern Mathilda Josephina;
 Karl Otto Blom och hustrun
 Hannah samt barnen Gotilda Ele-
 onora, Kristina Gustava och Win-
 nie Amalia; Carl Olof Graulund;
 Nils T. Nelson; Edvin Peterson
 och hustru Karin samt barnen
 Olivia, Esther, Alma, Ethel, Gla-
 dys och Lilie.

Inalles 24 kommunikanter och
 32 barn.

1) Enligt förslag beslutades att
 stifta en svensk evangelisk-luth-
 ersk församling i Ferndale.

2) Att namnet på denna för-
 samling skall vara Svenska Evan-
 gelisk-Lutherska Immanuelsför-
 samlingen i Ferndale, Wash.

3) Att församlingen antager
 Augustana Synodens reviderade
 och ånyo antagna förslag till för-
 samlingskonstitution.

4) Att pastor Gustaf Bergman,
 Mr. J. A. Johnson och Mr. J. A.

Anderson utgöra en kommitte som utskrifver församlingskonstitution enligt förut fattade beslut;

5) Att 3 diakoner och 3 trustee inväljas.

6) Att John A. Anderson tjänar som diakon för 3 år, Carl Granlund för 2 år och Swan Nelson för 1 år.

7) Att A. E. Runsten tjänar som trustee för 3 år, P. E. Wallin för 2 år och Olof Anderson för ett år;

8) Att John A. Anderson blir församlingens söndagsskolförestandare.

9) Att pastor Gustaf Bergman från Bellingham, Wash., kallas till församlingens lärare och håller gudstjänst härstädes en gång i månaden.

10) Att kommunikantsafgiften blir 6 dollars per år för familj, 5 dollars för ensam man och 3 dollars för kvinna.

11) Att denna afgift kan till kassören inlämnas i två afbetalningar; en före den förste April och den andra före den förste Oktober hvarje år.

12) Att en kommitte bestående af fyra personer väljes, som omedelbart börja insamla medel för kyrkobygge.

13) Att Mr. Swan Nelson, Carl Granlund, P. E. Wallin och pastor Bergman utgöra sagda kommitte.

14.) Att denna kommitte rapporterar till församlingen måndagen den 13 Februari, 1905. Stämman afslutades med sång och bön.

Pastoralaförrättningar.

Vigda:

Af pastor Martin L. Larson:

den 29 Nov.: Julius Ohman och Agda E. Sjöberg, båda från Seattle;

den 30 Nov.: Chas. J. Jackson och Betty Carolina Carlson, båda från Seattle;

den 2 Dec.: August Wilhelm Nelson från Black Diamond, Wash., och Amanda Christina Johansson från Seattle;

den 7 Dec.: Israel Norberg från Edgecomb, Wash., och Adelia Maria Anderson från Seattle;

den 17 Dec.: Alfred Lund från

Shelton, Wash., och Annie Franzen från Seattle;

samma dag: Hjalmar Hård och Annie Nordlund, båda från Seattle;

den 22 Dec.: William Johnson från Seattle och Hanna Anderson från Manzanita, Wash.;

den 24 Dec.: John Lind och Christina Nordstrom, båda från Fir, Wash.;

samma dag: Peter R. Lundberg och Beda Segerquist, båda från Waterman, Wash., (båda medlemmar sedan den 1 Jan., 1905);

samma dag: Gust A. Carlson och Eleonora E. Lind, båda från Aberdeen, Wash.;

den 31 Dec.: Ola L. Johnson från Wildwood, Wash., och Amanda Welanders, från Seattle.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 16 Dec.: Carl O. Simmonson och Jennie C. Swenson, båda från Chinook;

den 20 Dec.: Lars Aug. Petersen och Ella Charstine Boberg, båda från Astoria.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 23 Dec.: Herman Dalquist och Laura Hagglund, båda från Coos Bay.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 8 Dec.: Arthur M. Jessup och Emma Barthles, båda från Moscow.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 22 Nov.: Swan Hawkins och Olga Maria Frombly, båda från Bellingham.

Af pastor C. E. Frisk:

den 5 Nov.: Arthur Valdemar Nelson och Ida Sundquist, båda från Tacoma;

den 17 Dec.: Bernhard Alexander Carlson och Wendla Mathilda Backman, båda från Tacoma;

den 31 Dec.: Carl Johan Engwall och Anna Lovisa Nybeck, båda från Tacoma;

samma dag: Christian Tønning och Nanny Mathilda Smith, båda från Tacoma.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 5 Dec.: Frans O. Lind och Hilda A. Johnson;

den 10 Dec.: Magnus Carlson och Minnie Erson;

den 25 Dec.: William Johnson och Amanda Iverson;

den 30 Dec.: Henry Kautto och Karin A. Söderholm.

Af pastor B. S. Nyström:

den 25 Dec.: Mr. Ernest R. Landell och Miss Lena P. Baker, båda från Morsaw Co., Oregon.

Döpta:

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 1 Jan.: Ruth Hildegard, dotter till Johan A. Anell, Moscow.

Af pastor G. E. Rydquist:

den 25 Dec.: Leonard Alfonso och Lenor Mamie. Föräldrar: Otto och Sofia Nelson;

den 22 Dec.: Lilly Viola, född i Cascade Locks, Oregon, den 21 Nov., dotter till Erik och Olga Häggblom;

den 25 Dec.: Augusta Lovisa, född i Morsaw county, Ore., den 4 Aug., dotter till Otto E. och Annie E. Lundström;

den 26 Dec.: Edwin Arthur, född i Gooseberry, Ore., den 25 Nov., son till Olof och Carolina Bergström.

Af pastor C. J. Renhard:

den 20 Dec.: Frances Emelia, dotter till Mr. och Mrs. C. E. Holt;

den 26 Dec.: Elmer Erik, son till Mr. och Mrs. Erik Sjöström;

den 28 Dec.: i Warren, Ore., Agnes Eva, dotter till Mr. och Mrs. Andrew Johnson;

samma dag: Edith Ingrid, dotter till Mr. och Mrs. John Kjellberg;

den 30 Dec.: Edward Allwood, son till Mr. och Mrs. Edward Carlson.

Af pastor C. E. Frisk:

den 4 Nov.: Gerda Johanna, dotter till Per Algot och Alma Johanna Hanson;

samma dag: Mildred Magdalena, dotter till Per Edward och Hedvig Anderson;

den 13 Nov.: Sylfi Chembi, dotter till Axel T. och Albertina W. Larsen;

den 16 Dec.: Lilian Mildred, dotter till Nels och Anna Maria Johnson;

samma dag: Edna Theresia, dotter till Carl Oscar och Bertha M. Bergstrom;

den 18 Dec.: Paul Alfred Theofile, son till Topias och Carrie Amanda Sandgren.

Af pastor Martin L. Larson:

den 18 Dec.: Sire Sylvia, dot-

ter till Mr. och Mrs. Frank Nylander, Preston, Wash.;

den 26 Dec.: Emil Edwin, son till Mr. och Mrs. Jonas Udd, Getchell, Wash.;

den 2 Jan.: Chester William Roy, son till Mr. och Mrs. Olaf Swenson, Seattle;

samma dag: Harold Willie Clarence, son till Mr. och Mrs. William Ström, Seattle.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 13 Nov.: Eva Elisabeth, dotter till Nels och Emma Carolina Anderson, Bellingham;

den 19 Nov.: Rosie Elvira Lydia Evalda, dotter till August och Amanda Anderson, Clearbrook, Wash.;

den 30 Dec.: Walter Ragnar, son till Mr. och Mrs. S. E. Johnson, Clearbrook.

Jordfästade:

Af pastor Martin L. Larson:

den 18 Dec.: Lena Takkinen, 32 år, från Seattle;

den 3 Jan.: Gust Tylen, 37 år, från Riverside, Wash.

Af pastor C. E. Frisk:

den 5 Nov.: John B. Carlson, från Tacoma, Wash.;

den 18 Dec.: Maria Charlotta Tindahl, 34 år, från Tacoma, Wash.

Af pastor C. J. Renhard:

den 18 Dec.: Oscar Mattson, 22 år, 6 månader och 12 dagar. Han var son till en af församlingens äldste medlemmar, Peter Mattson.

Pastor Thoren väntas till Everett, Wash., omkring den 12 Feb.

Studera Efr. Ceder som be- tjänat församlingen i Everett, kommer snart att resa till Rock Island, för att fortsätta sina studier. Herr Ceder vill dock i kär hägkomst kvarstanna bland oss och öfriga vänner i Everett.

Hvilka predikanter, som behaga mængden.

Man talade en gång om några predikanter, hvilka af somliga föredrogos äfven framför Luther. Då sade Luther: Jag gifver dem gerna äran, och missunnar dem icke densamma; men orsaken, hvarföre hopen så dömmar, är den, att när den hör exempel och historier berättas, så förundrar

den sig däröfver. Såsom fallet var med Dr. Nicolaus, som predikade öfver Josua- och konungaböckerna; därvid lekte han med många allegoriska och andliga uttydningar och sådant tycker folket och mængden om: däruti vill jag ock vara en mästare. Men när man predikar öfver den artikeln om rättfärdiggörelsen, att man allena genom tron på Kristus varder rättfärdig för Gud och salig, då håller hopen en icke för värtalig, ja, då hör den en icke gerna. Och detta skolen I lägga märke till: när man predikar öfver artikeln om rättfärdiggörelsen, då sofver folket eller hostar; men när man begynner tala om historier och exempel, då spetsa de bägge öronen, äro tysta och höra noga på. Jag tror att ibland oss finnas många sådana talare, som skulle kunna predika mig under bänken och åter fram igen.

Bordssamtal.

Helga hvilodagen!

I en stad i östra delen af Massachusetts hölls för några år sedan ett hyrkuskverk af en from man vid namn Denson. Han hyste så stor vördnad för sabbaten, att han aldrig för den dagen tog emot någon skjutsbeställning. Några resande från Boston, som uppehållit sig någon tid på stadens hotell, bådo en söndagsmorgon hotellvärden anskaffa 3 skjutsar ut till en mötesplats en och en half mil utom staden.

“Det skulle jag med största nöje göra,” sade värden, “men det tjänar ingenting till att försöka få någon skjuts i dag emedan hr D., som har hyrkuskverket, aldrig släpper ut sina hästar på söndagen.”

“Den karlen skulle jag vilja tala med,” sade en af herrarne. “Få se om jag inte kommer igen med hästar åt oss! Ännu aldrig har jag sett en människa, som ej kunde mutas med pengar.”

Han begaf sig till hr D. och ringde på; denne öppnade själf och införde den främmande, hvilken genast framförde sitt ärende.

“Jag skulle med nöje villfara er önskan, min herre,” svarade hr D. artigt, “om det blott vore mig

möjligt. Men jag har för princip att aldrig hyra ut mina hästar på söndagen, utom i yttersta nöd utom i yttersta nödfall.”

“Hur mycket brukar ni taga per dag för skjuts med en häst?”

“Två och en half dollars om dagen är vårt vanliga pris.”

“Ja se här då, tre stycken 5-dollarsedlar; var god och tag dem och låt sela på hästarne, så ge vi oss af helt oförmärkt och återvända ej förrän mörkret fallit på.”

“Min herre,” svarade D. allvarligt. “jag kan blott upprepa hvad jag nyss sade: det strider mot mina principer att släppa ut hästar och folk på hvilodagen. Jag nödgas därför afböja ert frikostiga anbud.” Den främmande tog ett par steg närmare hr D. och smög något i hans hand, sägande: “Se så, tag nu det här och låt fort sela på hästarne.”

Hr. D. betraktade förvånad det föremål som stuckits honom i handen: det var en splitter ny 100-dollarsedel. En förförisk tingest! Men utan ett ögonblicks tvekan och med en fast ton, som kunde ha hedrat själfve Daniel, svarade han åter: “Min herre, de grundsatser jag har med afseende på sabbaten lämna mig intet val i denna sak; om ni bjöde mig allt guld som finns i Boston, skulle det ej rubba mitt beslut. Vill ni bevista gudstjänsten i vår kyrka här i staden, der det just nu ringer samman, skall jag med nöje anvisa er plats i min bänk, men mina hästar lämnar jeg er ej på Herrens dag.”

Han återlämnade sedeln till den främmande.

Denne blickade med beundran upp i hr D:s alvarliga, vänliga ansikte, fattade hans hand och utbrast med värme:

“Det fröjdar mig i mitt innersta hjärta att få skaka hand med en sådan man som ni! Jag har nog hört talas om karaktärsfasta människor, men ej förrän i dag har jag själf träffat på någon, som verkligt icke kan förmås att sälja sin öfvertygelse. Tack för det ädla exempel ni gifvit mig, och tack för det ni tvingat mig att helga hvilodagen!”

Richard Newton.

Columbia

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Pastoralkonferensen.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,

1902 Harris Ave., Bellingham, Wash.
Medredaktörer:

Pastor N. J. W. Nelson.

Pastor B. S. Nyström.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents
" " " till Sverige.....65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Seattle, Wash., P. O.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, Ordf., 911 Stewart Street, Seattle, Wash.

Pastor C. E. Frisk, Sekr., 811 So. 8th Street, Tacoma, Wash.

Pastor G. A. Anderson, Vice Ordf., och Kassör, Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

De olika konferenserna inom vår kära Augustana Synod inlägga hvar och en sin särskilda och viktiga insats i missionsverksamheten. Columbia-konferensen har ock i detta hänseende rikligen bidragit. Gud vare tack för den rika välsignelse som ordets predikan haft med sig bland våra landsmän i denna aflägsna del af landet! Gud vare tack för den offervillighet, som råder bland vårt folk, då det gäller att bidra till missionsverksamheten. Vår lilla konferens räknar blott 1,776 kommunikanter. Detta är i sanning ett ganska ringa antal för en hel konferens. Men oakadt detta underhåller den likväl 10 ordinerade pastorer, en kateket och en studerande på sina olika arbetsfält och till understöd får den endast 500 dollars från synoden. Tänk, ett kommunicantantal på mindre än 2,000 och 12 arbetskrafter! Är icke detta missionssinne? Hur skulle våra stora församlingar i östern jämföra sig med Columbia-konferensen? Många af dem räk-

na öfver 1,000 kommunikanter hvardera. Näväl, det fölle då på dessa församlingars lott att utom sin egen pastor uppehålla minst fem andra hvardera på missionsfältet.

Vår kära Columbia vill sprida nyheterna om vår verksamma konferens. Hon hoppas att många af hennes läsare skola glädja sig öfver de segrar som härute vinnas på de andliga slagfälten. Snart skall ödemarken lustig vara, och heden blomstra som en ros.

OBS.!

I senaste numret af Columbia förekom ett afskedsord af denna tidnings f. d. utgifvare och redaktör. Vi äro dock glada öfver att kunna meddela, att pastor Nelson fortfarande kommer att kvarstå såsom en af redaktionen. Ett hjärtligt tack till pastor Nelson för ospard möda att göra Columbia så rikhaltig till innehåll som den alltid varit. Och till tidningens läsare uttrycka vi vårt odelade tack för det understöd den fått under de gångna åren och bedja vänligen att vår lilla och anspråkslösa tidning, som dock betyder så mycket för vår missionsverksamhet härute, må fortfarande af eder omhuldas och understödjas. Priset på tidningen är endast 50 cents per år. Haf godheten och insänd detta belopp med det allra snaraste. Alla medel afsedda för Columbia skickas till pastor Gustaf Bergman, 1902 Harris Ave., Station A, Bellingham, Wash.

Columbia tillönskar alla sina läsare Guds rika välsignelse under det nya året.

KYRKLIGA NYHETER.

Vancouver, B. C.—Genom Guds nåd har vår församling i denna aflägsna del af synoden nu för första gången fått fira jul. Det skönaste julväder blef oss beskärdt. Veckan före jul föll snö rikligen både på berg och i dal; julnatten var kall och stjärnklar. I den tidiga morgonstunden begåfvo vi oss åstad till vår gudstjänstlokal för att om möjligt, i likhet med

Betlehems herdar, skåda och mottaga Guds ousägliga julgäfv. Månen lyste så mildt genom den frostiga skyn och stjärnorna tindrade så klart. I "kyrkan" ljödo de gamla jultexterna så nya, och de kärvordna julpalmerna samt körsångerna klingade så skönt; ljusen skimrade och ögonen glänste, ja, äfven häfklockan pinglade, tack vare våra vänner, kapten och fru Carlsons välvilliga omtanke. Många hade ej på länge varit med om at fira julotta. Nu upplifvades gamla minnen, men vi hoppas, att framför allt nya böner, tack och lof ur många hjärtans djup uppsändes til Gud för himlagåfvan, Frälsaren, Jesus Kristus.

Söndagsskolans fest, efterlängtat som vanligt, firades annandag Jul. Eftersom vi här bo och vistas i ett engelskt land, hade somliga måhända trott, att endast engelska sänger, tal och deklamationer komme att utföras vid barnfesten. Sådana blefvo då icke litet öfverraskade, när barnen på fädrens tungomål ganska högt och tydligt fransade berättelsen om Jesu födelse samt urval ur svenska psalmboken och andra stycken, allt ntantill. Julstämning väcktes ovillkorligt i mångas hjärtan, när barnen på sitt lifliga och barnsliga sätt förkunnade Julens glada budskap för oss och så kraftigt uppstämde de gamla svenska sångerna, som ända från barndommen varit oss äldre så kära: "O du saliga, o du heliga." "När Juldagsmorgon glimmar," "Ära ske Gud uppå sin tron!" m. fl. En del af programmet utfördes naturligtvis på engelska, och äfven då gjorde barnen sin sak utmärkt bra. Tack, tack, I dyra unga vänner för de hjärtevärmade talen och sångerna! Sent skola vi glömma barnfesten i Vancouver 1904. Gud gifve oss alla, unga och gamla, rätt ödmjuka barnasinnen och bönesinnen. Då skall hemligheten af den rätta julglädjen blifva uppenbar för oss. Jul i hjärtat blir det då vid hvad tid på året som helst.

Efter programmets slut uppstogs en riklig kollekt för söndagsskolans kassa, belöpande sig till \$10.90, under det att sångkören sjöng tvänne nummer. (Kören

gladdde oss för öfrigt under alla högtiderna med sina väl inöfvade och tilltalande julsånger.) Sedan tändes ljusen i julgranen och de sedvanliga gåfvorna utdelades. Öfverraskningar blef det nu i mängd. Icke minst öfverraskad blef s ö n d a gsskolföreståndaren, som äfven råkar vara församlingsföreståndare, då det bland gåfvorna kring julgranen äfven befanns vara en den allra finaste silfverservis för hans och hans hustrus räkning. Denna oväntade, stora och fina julpresent var skänkt af kvinnornas syförening. Ett hjärtligt tack till vår snälla syförening! Detta var ej första gången hon gifvit en stor gåfva. Till sist oppstod söndagsskolan och församlingen och avslutade festen med att gemensamt afsjunga versen: "Ära ske Gud uppå sin tron!"

Ehuru vi detta år fått fira högtid fjärran från släktingar och gamla vänner, har dock Herren skänkt oss mycken glädje bland nya vänner här. Honom vare ära för den undfångna nåden! H.

Bellingham, Wash. — Julhögtiden firades i den Svenska Evangelisk-Lutherska kyrkan med högtidlig ottesång kl. 6 på morgonen. Kyrkan var festligt prydd i grönt, och ljuskronor af sällsynt slag hade förfärdigats högtiden till ära. Mer än vanligt imponerande ljud den härliga julpsalmen: "Var hälsad, sköna morgonstund." Vårt präktiga musikband ledde församlingssången. Sångkören sjöng "Hosianna" samt "Hvar kristtrogen fröjde sig." Predikan hölls öfver dagens episteltext. Så firades för första gången julotta i denna församling i Bellingham. Gud välsigne vårt folk i denna stad! Efter gudstjänstens slut upptogs ett offer för församlingens pastor, hvilket uppgick till \$26.45. För denna frikostiga handling tackas på det hjärtligaste. Pastorn fick äfven mottaga många värdefulla gåfvor. Somliga af dessa voro af den beskaffenheten att deras bruk skulle tjäna till skydd för hufvud, händer och fötter. Tack, kära vänner, för eder omtänksamhet! Julkvällen firades uti "prästgården" (Mr. Aug. Helgrens hem) omkring den strålande julgranen.

Annandag jul hölls barnfest. Den var särdeles lyckad. Vi skänka Mrs. Gust. Linden vårt tack-samma erkännande för denna väl ordnade fest. Gud välsigne församling och söndagsskola!

Troy, Idaho. — Församlingen härstädes höll sin årsstämma på eftermiddagen den 6 dennes. Till sekreterare valdes Axel Olsson. Alla rapporter voro uppmuntran-de. Alla utgifter belöpte sig till i rundt al \$550.00. I de olika kassorna fanns sammanlagdt omkring \$150.00. Församlingen har ingen skuld. De båda föreningarna hafva låtit insätta elektrisk belysning i kyrkan, och ett passande staket har byggts omkring kyrktomten.

Kommunikantafgiften bestämdes till samma som förlidet är: \$5 för manlig och \$4 för kvinnlig medlem. Församlingen hedrade sig själf och sin lärare genom att öka dennes lön med \$25.00.

Afgiften till konf:s mission och till Aug. Coll. insamlas medelst kuvert, och brist fylles ur församlingens kassa. Församlingen har betalt dessa afgifter till fullo under det flydda året och därjämte rester å 10-cents afgiften till Aug. Coll.

Kollekt upptages vid alla högmässogudstjänster.

Följande val skedde: Diakon, Carl Anderson; trustee, Lawrence Johnson; organist, Hilda Olson (lön \$30); kyrkväktare, F. O. Swanson (lönen ökad från \$25 till \$50); biträdande söndagsskolföreståndare, Axel Olsson; 2dre do. August Johnson. Alla utom den sistnämnde omvalda. Till revisionskommitté valdes Geo. Smith, F. Beckman och Carl Smith. Till valdomare utnämndes Geo. Smith och August Johnson.

Som ombud till konferensens årsmöte valdes Olof Olson och till suppleant F. Beckman.

Församlingen räknar 94 kommunikanter och 82 barn, tillsammans 176 medlemmar.

Seattle.—Fredagen den 2 December höll vår syförening en mycket lyckad auktion. Under hela året har denna förening insamlat \$400.00, hvilken summa hon afbetalt på pastorshuset. Ganska vackert gjort, i sanning. Gud

vare lof för den offervillighet som är rådande ibland oss.

Den härliga, alltför korta, julhögtiden har kommit och gått. Må de intryck hon velat gifva blifva varaktiga. Det är så ljufligt att på den tidiga morgonstunden, i festprydd kyrka, för en uppmärksam åhörareskara få förkunna evangelium om ljus i mörkret, lif i döden, Jesus Kristus, Guds Sons födelse till ett människobarn i en syndig värld. Den kära ottesången har ännu en förunderlig makt att draga stora åhörareskaror. Offer, uppgående till den stora summan af \$72.66, skänkte församlingen sin pastor. Tack än en gång käre vänner för denna stora julklapp. Gud vare tack för hans ousägliga gåfva; den är ändå störst af alla. "Jesus är gåfvan gifven åt världen," åt dig. Dyre läsare! Har du mottagit denna gåfva? Har du gifvit dig själf åt Jesus?

Vid barnens julfest, den 27 December, var kyrkan äfven full, ja, öfverfull af folk. 94 barn deltog i det rikhaltiga och goda programmet och alla lyckades väl. Det är både läro- och njutningsrikt att få höra dessa många små aflägga sina vittnesbörd om Jesu födelse till världen, om hans kärlek till syndare. Den närvarande folkskaran gaf ett skönt erkännande för den lyckade festen, genom att gifva öfver \$27.00 i kollekten, som upptogs till förmån för söndagsskolan. Ack om Herren ändå kunde få bevara dessa barn till evigt lif!

Nyårsafton samlades en större skara än någonsin förr, vid ett dyligt tillfälle, för att fira nyårsfest. Först utfördes ett godt program. Sedan serverades kaffe öck "cake." Vid elfvåtiden började vi med en stilla bönestund och fortsatte därmed tills det nya året inbrutit. Skön var stunden tillsammans i Jesu namn. Godt att åren ila. Må vi alla stå i ett sådant förhållande till vår Gud, att hvart och ett af dem må föra oss närmare Gud, närmare himmelen."

På nyårsdagens afton firades Herrens Heliga Nattvard. En stor skara gick fram för att mottaga Jesu lelsamen och blod. Församlingen förökades då med 17

medlemmar, af hvilka 11 voro kommunikanter.

Under 1904 hafva 57 kommunikanter och 18 barn blifvit intagna; 13 hafva konfirmerats; döpta inom församlingen 10, utom och tillhörande andra församlingar 57; utattesterade 13 och utstrukna 22 kommunikanter; vigda 58 par; jordfäste 3 medlemmar och 13 icke-medlemmar. Allt detta arbete är förenadt med både glädje och sorg, fruktan och hopp. "Herren känner de sina." Vi borde ju alla vara hans?

Vi hålla nu, när detta skrives, som bäst på med vår böneveck. Gud har i nåd gifvit oss en ganska stor skara bedjande och bekännande medlemmar. Må den allt mer förökas. Må Herren blifva prisad och ärad för allt. Må vi aldrig glömma att det viktigaste målet för arbetet i våra församlingar är, och bör vara det, att, om möjligt alla, må bli frälsta.

Kent.—Vår lilla kyrka, 4 mil öster om byn, var nästan öfverfull af folk Juldagen på förmiddagen. Det är alltid trefligare att ha en stor skara i en liten kyrka än en liten skara i en stor kyrka. Särdeles ljufligt var det, att för dessa uppmärksamma åhörare från de tre skandinaviska länderna få förkunna evangelium om Jesu Kristi födelse. Församlingen öfverraskade sin lärare med ett juloffer af \$12.15. Tack, dyre vänner, för denna stora julgåfva. Gud vare tack för hans utsägliga gåfva.

Tacoma, Wash.—Det uppbyggliga och minnesvärda missionsmötet i vår församling var knappast öfverståndet innan församlingen beredde sin pastorsfamilj en öfvervåldigande öfverraskning, bestående af vänliga och kärleksfulla ord, en pänningesumma på \$108.50, blommor, undfågnad och hjärtliga handskakningar med betydande, att man "hoppas pastorn stannar kvar i församlingen och icke flyttar till Los Angeles." Förutom Dr. J. R. Browns tal å församlingens vägnar och sång af församlingskören höll pastor G. A. Anderson, som just för det ändamålet kvarblifvit i vår stad efter missionsmötet, ett hjärtligt tal till både pastorsfamiljen och församlingen. Undertecknad tacka-

de och tackar än å min hustrus och egna vägnar så hjärtligt den frikostiga församlingen och vänkretsen för den så hederliga och stora kärleks- och vänskapsbevisning. Herren göre oss allt fullare och mera helgade redskap till inbördes kärlekstjänst till församlingens fromma och hans namn till ära.

De stora festligheterna för Jul och nyår äro öfverståndna. Kyrkan var alldeles full af folk juldagsmorgonen. Kören sjöng tre vackra julsånger i äkta julstämning, fröken Blenda Elmquist ett solo och församlingen stämde upp med makt och lust uti de kära och gedigna högtidspsalmerna. Predikan åhördes med stor uppmärksamhet.

Ändock församlingen så nyligen skänkt sin pastorsfamilj en stor pänningesumma, så räckte dock hennes gifmildhet till för en riklig kollekt för hvilken pastorn sade församlingen hjärtligt tack. Gudstjänsten på f. m. var ock rätt väl besökt. Vid barnfästen var kyrkan för liten för folkskaran, som sökte inträde. Festen var utmärkt, sades det, och barnen gjorde sitt bra.

Söndagsskolan fick ock den största kollekt den någonsin uppburit vid sådant tillfälle. Barnfästen i So. Tacoma var ock mycket uppmuntrande och väl besökt.

Ungdomsföreningens fest nyårsafton var underhållande och äfven uppbygglig, dessutom bjöds på förfriskningar i kyrkans botenvåning efter programmets slut. Vid årsskiftet ägnade man sig åt sång, bibelläsning och bön, avslutande med att tillönska hvarandra "godt nytt år!"

Moscow, Idaho.—Den sköna julhögtiden 1904 med sina gamla och dock evigt nya påminnelser om Gnds kärlek till människor tillhör nu det flydda. Har den samma fått göra några förblifvande intryck hos oss? Hafva vi tillägnat oss något af dess välsignade budskaps innehåll?

Inom detta pastorat hafva vi efter bästa förmåga sökt fira högtiden. I församlingen i Moscow hölls högmässogudstjänst kl. 10:45 f. m. Ganska många hade till deusamma infunnit sig. Vid

detta tillfälle fingo vi bland annat nöjet lyssna till tvänne solosånger af M:me DeBerg Löfgren från Boston, Mass., som sedan något mer än ett år vistats här i staden och gifvit undervisning i sång. Pastorn erhöll ett juloffer på \$22.50. Hjärtligt tack.

På annandagens kväll höll söndagsskolan sin julfest. Därvid var det väsentligen barnen, som undfågnade den talrika åhörarskaran med sina deklamationer och dialoger. Till deras beröm må sägas att de alla gjorde sin sak synnerligen bra. Utom sång af söndagsskolan förekommo ett par sånger af kören och M:me Löfgren trenne solon. Barnen erhöillo lämpliga julgåfvor, konfekt och apelsiner. Söndagsskolans lärare erhöillo äfven passande gåfvor och prästfamiljen ihågkoms ock med en gåfva. Det var en i allo skön fest.

Nyårsdagen firades hömässogudstjänst i sedvanlig tid. Kollekt på \$11.35 upptogs för församlingens organist.

Den 3 dennes höll församlingen sin årsstämma. Af rapporter framgick, att verksamheten gått framåt under det flydda året. Kassörens rapport visade en slutsumma utgifter på \$840. För synodal- och konferensändamål hade följande belopp samlats: hednamissionen, \$6.55; understöds-kassan, \$4.14; konferensreferat, \$2.37; diakonissanstalten, \$7.85; Church Extension Society, \$3.85; Augustana College, \$45.70; konferensens mission \$64.50. Inom församlingen hade använts \$705.04. Kassabehållningen var \$14.14 och därtill öfver \$100 i goda fordringar och ingen skuld. Kvinn- och ungdomsföreningarna ha i sina respektiva kassor \$446.86 och (ungefär) \$290. Söndagsskolan nära \$30. Finanserna äro således i förträffligt skick. Kommunikantafgiften bestämdes til \$6 för manlig och \$4 för kvinnlig medlem. Pastorslönen blirdensamma som förut eller \$400.

Val af ämbetsmän utföll som följer:

Sekr., C. B. Green; Diakon för 3 år, Adrian Nelson; Trustees, för tre år John A. Anderson; för två år, C. B. Green; Organist, Hulda

Johnson; lönen ökades från 25 till 50 dollars för året jämte tvänne kollekt; Vice Söndagsskolförståndare, Adrian Nelson; Kyrkväktaresysslan skötes af "frivillige" en månad hvar; Ombud till konferensmötet i Seattle, Axel P. Ramstedt; suppleant, C. B. Green.

Församlingen beslöt enhälligt att inbjuda konferensen att hålla sitt årsmöte härstädes 1906.

Det beslöts att insamla afgifterna till konferensens mission och Augustana College medelst kuvert. Hvad som icke inkommer på det sättet tages ur församlingens kassa.

Sist, men icke minst, beslöt församlingen enhälligt att rivva sin nuvarande kyrkobyggnad, som är gammal och för liten, och bygga en ny kyrka, som skall kosta minst \$5,000. En åtta man stark bygnadskommitte tillsattes med uppdrag att fortast möjligt bereda och framlägga förslag och ritningar. Kommittens medlemmar äro: J. Theo. Johnson, G. E. Anderson, C. B. Green, Peder Nelson, N. A. Nelson, Victor Peterson, F. M. Gustafson och Gustaf Johnson.

Stämman ajournerade för att sammanträda på ordförandens kallelse.

I Westdala-församlingen i Troy firades ottesång på juldagsmorgonen kl. 5:30. Hvarje sittplats i kyrkan var upptagen och man lyssnade uppmärksamt till den enkla förkunnelsen om det stora Ljuset, hvarom Esaias profeterade så skönt. Hvilken nåd är det icke att vi hafva sådana dyrbara Guds ord och få tillegna oss hela deras saliga innehåll. Måtte alla göra det. Pastorn erhöll ett juloffer på \$10.40. Hjärtligt tack! Nyss förut hade denna församling gifvit sin lärare en stor summa vid en öfverraskning.

På juldagens kväll höll söndagsskolan sin julfest, hvilken var i allo lyckad och bestod af ett rikhaltigt program af deklamationer, dialoger, sånger, kör-, kvartett- och duettsånger. Barnen erhöilo naturligtvis gåfvor och konfekt m. m. och äfven andra erhöilo gåfvor från vänner och släktingar. Ett par praktiga skor fick pastorn bära med sig hem från denna fest,

och han tackar så innerligt för gåfvan, glad öfver att nu vara väl "skodd."

I vår lilla Cordelia-församling i Lenville hafva vi ock firat en smula Jul. På förmiddagen den 28 hölls gudstjänst med julpredikan och på kvällen samma dag ägde barnens julfest rum. Barnen utförde ett godt program af deklamationer och gemensamt sjöngos några sånger och pastorn talade med barnen på engelska, därför att några voro, som icke förstodo svenska. Små goda böcker, skänkta af Mrs. Rocke, utdelades till barnen, och likaledes den sedvanliga konfekten.

I Troy och Lenville hafva då detta skrives ännu icke hållits årsstämmor. Således om dem nästa gång.

Söndagen den 29 dennes hålles högmässogudstjänst i Cordelia-kyrkan kl. 10:30 f. m. Alla inbjudas hjärtligt.

Astoria.—Julhögtiden har kommit och gått, men minnet däraf varar. Vid vår ottesång julmorgonen var kyrkan fylld till sista plats. En sådan julstämning har undertecknad aldrig förr känt. Den väl klädda och upplysta kyrkan, det myckna folket, och den stora kören med sin upplyftande sång, allt bidrog att stämma hjärtan till Julens stora högtidsstund. Församlingen visade äfven vid Julen sitt förtroende och kärlek till sin pastor i det han fick mottaga \$86.00 i julgåfva.

Stämman hölls den 4de Januari. Bland de beslut, som fattades, må isynnerhet angifvas det, som rör restaurationen af kyrkan. Under våningen kommer att förstoras och inredas till söndagsskollokal. En grundvägg af cement kommer att läggas under kyrkan, samt ändringar och förbättringar af kyrkan invändigt. Det samma arbetet skall utlämnas på kontrakt till den minst bjudande. Det beslöts äfven att indela församlingen i fem rotar med en uppbördsman i hvarje rote. På detta sätt lättas kassörens arbete i en vidsträckt församling. Enighet och stort intresse visade sig i stämmans förhandlingar, och det visar sig äfven i verksamheten för öfrigt.

Inom några dagar väntas stude-

randen Leonard Alexander hitut för att taga vård om verksamheten i Chinook, South Bend och Shamokawa, Wash.

Marshfield, Oregon.—Kära Columbia! Du framför ju gerna nyårshälsningar inom din kära läsekrets.

Må du under det ingångna året röna mycken välvilja af dina gamla läsare samt få stifta bekantskap med mången ny. Dina besök äro efterlängtade, ty du bringar oss underrättelser från syskonkretsar, om hvad som händer och sker till nytta och glädje för Guds rike.

Iblandt oss firades Julen enligt häfdvunnen sed, med ottesång juldagsmorgonen kl. 6, som var talrikt besökt. Festprogrammen voro njutningsrika. Sångkörens väl utförda stycken bidrogo äfven härtill.

Denna församling höll sin årsstämma aftonen den 2 Januari. Den var väl besökt. Enighet och kärlek kännetecknade det hela. Det är med stor tillfredsställelse jeg genom Columbia kungör, att minn församling beslutade inbjuda Columbia-konferensen att hålla sitt allmänna missionsmöte härstädes nästa sommar. Må konferensen finna sig föranledd att besluta i favör af vår önskan.

Från Missionspastoratet i Portland-distriktet.—Julotta hölls på juldagsmorgonen i de tre kyrkorna tillhörande detta pastorat. Pastor L. O. Lindh ledde gudstjänsten i Hockinson, Mr. Sven Stafanson i Powell Valley och Pastor B. S. Nyström i Booseberry. Dessa gudstjänster voro väl besökta, ehuru vägarna voro svåra i Hockinson och snö och köld gjorde det rätt vinteraktigt i östra Oregon. Julottan är en skön sed, ganumal och dock alltid ny. Hvilken kristen tycker icke om att just då och före soluppgången sjunga "Var hälsad, sköna morgonstund."

Barnfäster firades i Gooseberry på juldagsaftonen, i Hockinson på fredagen den 30de och i Powell Valley på lördagen den 31ste Dec. På sistnämnda plats utsträckte man fästen till kl. 12 på natten, så att man önskade hvarandra ett godt nytt år innan man lämnade

kyrkan för att söka hvilan i sina hem.

Dessa barn och ungdomsfäster hafva en ovanlig förmåga att draga folk till våra kyrkor. Tänk om allt vårt folk vore lika kyrkligt hela året om, som vid jultiden och barnfästerna! Men dessa kyrkbesök äro säkerligen icke förgäfvade för alla dessa tillfälliga besökare. Somliga komma därefter oftare. En viktig sida af vår mission angifves just genom dessa barn- och ungdomsfäster, den nämligen, att i en församling bära alla, t. o. m. småbarnen verka för samma gemensamma mål, Guds ära och människors frälsning.

Spokane, Wash.—Julotta firades i Svenska Lutherska Kyrkan kl. 5:30 juldagsmorgonen. Sångnen leddes af den stora kören under Prof. Krants' ledning. Pastorn predikade öfver juldagens text. På kvällen firade söndagsskolan sin julfest. Mr. John Erikson är skolans föreståndare och var festens ledare. Den var i allo lyckad. Kyrkan var mycket vackert dekorerad. Icke på långt när alla som kommo på morgonen eller kvällen kunde komma inom kyrkodörren. Kyrkan var till trängsel fylld långt innan det var tid att börja julottan eller söndagsskolfesten. Vackra gåfvor gåfvos barnen. Den 2dra Januari hölls årsstämman. Allt aflopp stilla och fredligt. Det flydda året hade varit ett i alla afscenden välsignadt år för församlingen. Alla verksamhetsgrenarne äro stadda i utveckling och församlingen hoppas för framtiden på Guds trofasta löfte: "Jag skall icke öfvergifva eller förgäta dig."

Det gamla året vakades ut och det nya in af ungdomsföreningen, som hade inbjudit alla som ville vara med att samlas i kyrkan kl. 9 e. m. Många antogo inbjudningen, så att kyrkan var nära full af folk. Först utfördes ett literärt program med sång af manskvartetten och dankkvartetten, deklamation af fröken Edna Lindholm, tal af fröken Renard och herr Lans o. s. v. Förfriskningar serverades af föreningens kvinnliga medlemmar. Vid half-tolf-tiden börjades ett religiöst program

som fortsattes tills det nya året gjort sitt inträde.

Everett, Wash.—För ej länge sedan ingick i Columbias spalter en liten uppsats om vårt församlingsarbete i denna vår lilla vrå. Församlingen hade då just firat sin kyrkoinvigning. Nu hafva vi äfven haft glädjen att för första gången i den nyinvigda kyrkan fira minnet af att "Ordetvardtkött," att Jesus blef vår broder för att åt oss förvärfva ett evigt lif. Ja, vi hafva med andra ord firat julen. Allt skulle under den julen föregående adventstiden beredas och ställas i ordning för högtiden såväl inom som utom oss. Hjärtat skulle beredas att emottaga den himmelske konungen, och templet skulle prydas, så att äfven ögat kunde se, att det var jul. Flitiga händer hade därför iklädt kyrkan högtidsskrud af grönt, blommor och ljus. Rundt väggarna slingrade sig en guirland eller kedja af cederkvistar. Kedjan kan anses vara en symbol af den enighet som bör finnas församlingens medlemmar emellan. Äfven krauser sägos. Krausen påminner till sin form om ringen, den oupplösliga kärlekens tecken. Ack, att en sådan oupplöslig kärlek till Kristus och människorna emellan funnes, så skulle på jorden rada icke strid utan frid, idel frid!

Juldagen kom. Tidigt samlades de små skarorna i templet för att med: "Var hälsad, sköna morgonstund," hälsa morgonstjärnan välkommen. Hvarje öga strålade af glädje; men ack att glädjen öfver allt, där den yttrade sig, hade varit verklig och sann julglädje med den nyfödde Frälsaren till glädjeämne.

På juldagskvällen samlades vi åter för att fira barnens fest. Omkring 150 åhörare hade infunnit sig. Ett bevis för att här finnas många äkertegar, som behöfva plöjas och sås! Barnens utföraande af programmet var utmärkt, så att de små förtjäna ett uppmuntrande beröm. En manskör bidrog ej så litet till festens höjande med sina vackra, fulltoniga julsånger. Julgran saknades icke heller, utan skön och härlig tindrade den i granljusens sken. Huru skön och härlig måste då ej Han

vara, som säger om sig själf: "Jag är världens ljus"! Sedan barnen erhållit sina julklappar och "namnam" från granen skildes vi åt, och så var denna jul gången, men Faderns stora julgåfva till oss är icke gången, utan blir när oss alla dagar intill världens ände, och gifver oss stor anledning att af tacksamma hjärtan höja lofsången:

"Ära ske Gud uppå sin tron
Som oss har sändt sin ende Son!
Nu mänskors röst och änglars kor
Lofsjunga den i höjden bor."

Till sist vilja vi nu önska vår kära Columbia och dess läsare: Ett godt nytt år!

E. C—r.

Columbia-konferensens trettonde årsmöte. Enligt Columbia-konferensens af Augustana Synoden fattade beslut vid sistlidna årsmöte sammanträder sagda konferens uti Svenska Evangeliskt-Lutherska Gethsemaneförsamlingens i Seattle, Wash., kyrka, onsdagen den 15 februari, 1905, kl. 8 e. m.

Verkställande kommittén möter klockan 10 f. m. uti pastor M. L. Larsons ämbetsrum.

Konferensens pastorer äro skyldiga att insända en pastoralrapport minst 15 dagar före mötet till konferensens ordförande.

Pastor B. S. Nyström författar texten för och inleder den allmänna diskussionen öfver af honom i samråd med pastor loci valdt ämne. Pastor A. G. E. Rydquist inleder diskussionen vid pastoral-konferensen öfver ämnet: "Kyrkans ställning till kapital och arbete."

Alla bref och handlingar, afsedda för behandling vid mötet skola tillsändas ordföranden, Rev. M. L. Larson, 911 Stewart St., Seattle, Wash., minst tio (10) dagar före konferensmötet.

C. E. Frisk, Sekr.

Clearbrook.—Vid kyrkostämman, som hölls härstädes den 2 Januari, invaldes följande ämbetsmän:

Sekreterare, Emil Larson; Diakon för 3 år, Ola Johnson; Trustee för 3 år, Swan Anderson; Söndagsskolföreståndare, Mrs. A. Larson (omvald); Organist, Miss Olga Johnson (omvald); Vice-

Organist, Miss Clara Anderson; Revisorer, A. Nygren och S. E. Johnson; Konferensombud, Andrew Swanson.

Pastor Gustaf Bergman från Bellingham kallades att besöka församlingen två söndagar i månaden.

Beslut fattades, att medel till betalning af 50 och 10 cents afgiften toges ur församlingens kassa.

Den 30 December hade söndagsskolan sin julfest. Tack vare Mrs. Andrew Larsons outtröttliga nit för det väl utförda programmet. Den sköna julgranen och kyrkans för öfrigt smakfulla klädsel — allt bidrog att göra stunden minnesrik och tilltalande. Vid presenternas utdelning var pastorn ihågkommen med en gåfva i rent guld från söndagsskolor och konfirmationsbarnen. Tack för gåfvan och tack för de sköna vittnesbörd om Jesus!

Bellingham, Wash.—Den Första Svenska Ev. Luth. församlingen af Bellingham höll sin årliga kyrkostämma tisdagen den 3 Januari. Stämman öppnades med sång och bibelläsning samt bön af ordföranden, pastor Bergman.

Oscar H. Neil valdes till sekreterare.

Pastoral- och kyrkorådets rapport upplästes, hvaraf framgick, att församlingen ökats under året med 40 medlemmar hvaraf 23 voro kommunikanter. Hela församlingen räknar nu 48 kommunikanter, och hela antalet medlemmar uppgår till 76.

Kassören uppläste sin rapport, hvilken visade, att det inkommit under året \$556.65 och utbetalts \$455.65; kassabehållning således \$101. Församlingen står i \$400 skuld, af hvilka \$100 kommer att betalas den 17de Januari.

Till revisorer valdes Gust. Linden och Frank Lind.

Syföreningen hade under årets lopp öfverlemnadt till församlingen \$145.30.

Söndagsskolan hade 32 lärjungar och 3 lärare.

C. G. Jerstedt invaldes till diakon och A. G. Wickman till trustee, båda på en tid af tre år. Trusteerna insatte A. G. Wickman såsom församlingens kassör.

C. G. Jerstedt valdes till söndagsskolföreståndare.

Mrs. Gust Linden valdes till organist.

Oscar H. Neil valdes som ombud till konferensen och August Helligren till suppleant.

Portland, Ore.—Söndagen den 18 December firades Herrens He-

liga Nattvard, då 16 nya medlemmar förenade sig med församlingen, däraf 12 kommunikanter.

Astoria, Ore.—Den 10 December hölls här nattvardsgång. 27 nya medlemmar förenade sig med församlingen, af hvilka 12 voro barn.

REDOVISNING

Följande under December månad mottagna bidrag erkännas härmed med tacksamhet:

Coos Bay församling, Marshfield, Ore., för Synodens kassa..	\$ 5.40
Coos Bay församling, Marshfield, Ore., för Konf:s Mission..	28.10
Onämnd, La Conner, för kyrkobygge i Vancouver, B. C.....	50.00
Bethsaida församlingen, La Conner, för Augustana College..	3.20
Bethsaida församlingen, La Conner, för Konf:s Mission....	21.30
Gethsemane församlingen, Seattle, för Konf:s Mission.....	24.20
Gethsemane församlingen, Seattle, för Augustana College...	20.80
Gethsemane församlingen, Seattle, för Synodens kassa.....	6.20
Sunne församling, Mc Neils Isl., för Synodens kassa.....	.96
I församling, Tacoma, för Synodens kassa.....	5.95
I församling, Tacoma, för Augustana College.....	19.90
I församling, Tacoma, för Konf:s Mission.....	99.50
I församling, Tacoma, för C. E. S.....	4.90
I församling, Tacoma, för Hednamissionen	7.27
I församling, Tacoma, för Diakonissanstalten.....	6.70
I församling, Tacoma, för Immigranthenmet, N. Y.....	4.10
I församling, Tacoma, för Underst. kassan.....	4.07
Zions församling, Moscow, för Augustana College.....	45.70
Zions församling, Moscow, för Konf:s Mission.....	64.50
Zions församling, Moscow, för C. E. S.....	3.85
Westdala församling, Troy, Idaho, för Augustana College..	29.15
Westdala församling, Troy, Idaho, för Konf:s Mission.....	40.00
Johannes församling, Bothell, Wash., för Augustana College	2.50
Johannes församling, Bothell, Wash., för Konf:s Mission...	3.25
Johannes församling, Bothell, Wash., Synodens kassa.....	.75
Saron församling, Powell Valley, för Synodens kassa.....	1.14
Saron församling, Powell, Valley, för Augustana College...	4.80
Saron församling, Powell Valley, för Konf:s Mission.....	19.00
Elim församling, Hockinson, för Augustana College.....	25.00
I församling, Vancouver, B. C., för Augustana College.....	4.50
I församling, Vancouver, B. C., för Konf:s Mission.....	50.00
Salem församling, Spokane, för C. E. S.	5.65
Salem församling, Spokane, för Diakonissanstalten.....	3.20
Immanuel församling, Portland, för Konf:s Mission.....	15.00
Immanuel församling, Portland, för Synodens kassa.....	6.66
Immanuel församling, Portland, för Diakonissanstalten....	4.85
Immanuel förs. Portland, för Immigranthenmet, N. Y.....	7.75
I församling Bellingham, för Diakonissanstalten.....	5.00
I församling Bellingham, för Konf:s Mission.....	10.00
Cordelia församling, Lenville, Idaho, Konf:s Mission.....	11.00
Cordelia församling, Lenville, Idaho, Augustana College....	2.20
I församling, Astoria, för Konf:s Mission.....	5.40
Summa	\$683.40

G. A. Anderson,
Columbia-konf:s kassör.

O, att detta icke hade skett.

Detta var en döende soldats sista ord. Det var något i hans blick, som förrådde en inre ängest, som han förgäfvades sökte dölja.

En missionär, som besökte honom, gjorde sitt bästa för att få tala vid honom om hans själs frälsning, men allt förgäfvades. Såsom ett sista försök sade han: "Skall jag skriva till dina vänner, eftersom du icke själf är i stånd därtill?" — "Jag har ingen att skriva till," var soldatens svar, "icke en enda." — "Icke ens en mor?" — "Nej." Bedröfvad öfver att så hafva blifvit afvisad, dröjde missionären dock ännu vid sängen. Snart iakttog han en häftig rörelse i den döendes ansigte. Det var tydligt, att en förfärlig kamp pågick i hans inre. Åter frågade missionären med deltagande: "Kan jag icke vara dig till någon tjänst?" Härpå svarade den sjuke med genomträngande allvar: "Kan ni omintetgöra något, som redan är gjort?" O, hvilken bitter själsängest låg icke uttryckt i detta för den arme mannen så betydelsefulla spörsmål! "Nej," svarade missionären, "men du kan måhända själf göra det. — Hvad vill du då göra?" Under förtviflan utropade den döende: "Taga tillbaka, göra om!" Det var ett allvarligt ögonblick. Under

det missionären i sitt hjärta bad om Guds Andes ledning, svarade han: "En hvar har nog något på sitt samvete, som han önskar göra om. Men sådant är omöjligt. Ditt enda hopp är, att Gud kan utplåna din synd. Han vill förlåta dig."

"Gud vill förlåta synder, men jag vill icke hafva förlåtelse. Det har jag icke förtjänt. Låt mig säga er," fortsatte han, "hvad jag en gång gjorde. Det var en karl i samma kompani som jag, som brukade bedja. Jag kände mig slagen af hans exempel. Men jag ställde mig tätt intill honom och svor i hans öron, ända till dess han upphörde att bedja. Mannen föll sedan för fiendens skott i ett slag, och i det han föll uttalade han en af de eder, jag lärt honom. Med denna fruktansvärda ed på sina läppar kallades han inför den rättfärdige Gudens domstol. O, att detta icke hade skett!"

Hans största upptäckt.

En ung naturforskare frågade en gång den vidt berömde vetenskapsmannen Lord Kelvin, om, hvilken af hans upptäckter han själf ansåg vara den största och märkligaste. "Den märkligaste af alla de upptäckter jag någonsin gjort," blef det oväntade svaret, "var, då jag i Kristus upptäckte min Frälsare."

Framstående japanesiska kristna.

Det japanesiska parlamentets underhus räknar tretton kristna medlemmar. Dessutom är husets talman en kristen. Tvenne krgisskepp hafva kristna kaptenner. Tre af de ledande tidningarna i Tokio hafva kristna redaktörer. En kristen har tjänat såsom medlem af kabinettet, två såsom talmän i underhuset, tre såsom assisterande sekreterare och flera såsom domare.

Önskar Ni se snygg och stilig ut?

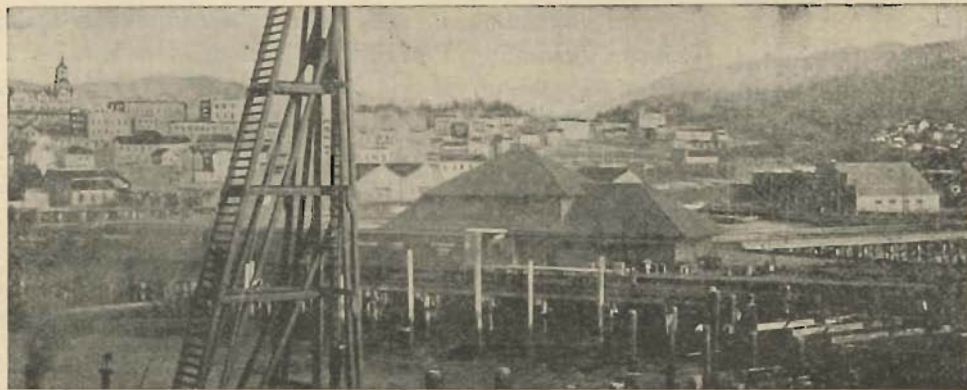
Gå till

A. G. WICKMAN

(Svensk Skräddarefirma.)

210 E. Holly Street,

Bellingham, Wash.

BELLINGHAM BAY & BRITISH COLUMBIA RAILROAD COMPANY.

Time Card Effective Oct. 9th, 1904.

Trains arriving at Bellingham at 12:30 p. m. and leaving Bellingham at 2:35 p. m., connect with the Canadian Pacific Railway at Sumas.

Trains Leave Bellingham—

No. 1, Passenger, Daily 2:35 p. m., for

Sumas, Vancouver, Maple Falls, Glacier and all points East.

No. 3, Passenger, Daily Except Sunday, 4:45 p. m., for Everson and Lynden.

No. 5, Mixed, Daily Except Sunday, 9:45 a. m., for Sumas.

No. 7, Passenger, Saturday only, 9:35 a. m., for Everson, Lynden, Sumas, Maple Falls and Glacier.

Trains Arrive Bellingham—

No. 2, Passenger, Daily 12:30 p. m., from

Glacier, Maple Falls, Vancouver and all Eastern points.

No. 4, Mixed, Daily except Sunday 9:15 a. m., from Lynden.

No. 6, Mixed Daily except Sunday, 4:15 p. m., from Sumas.

No. 8, Passenger, Saturday only, 6:05 p. m., from Glacier, Maple Falls, Sumas, Lynden and Everson.

J. J. DONOVAN, Gen. Supt.
A. BRANIN, Asst. Supt.